

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2021

«[...] και ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν,
ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν,
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι και ἐγερθέντι».
(Β΄ Κορ. 5, 15).

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!...

Φτάσαμε και πάλι φέτος στην φωτεινή ημέρα του Πάσχα. Δυστυχώς, οι συνθήκες υπό τις οποίες ψάλλουμε σήμερα την Ανάσταση του Χριστού δεν είναι οι ιδανικές για την έμπληξη έκφραση της χαράς μας. Εξαιτίας της έξαρσης αυτής της πανδημίας, που επιμένει για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, διακυβεύονται οι εγγύτατες σχέσεις μας στο σύνολό τους, αναβάλλονται όλα μας τα σχέδια. Είμαστε αποκαμωμένοι, εξαντλημένοι από αυτήν την δοκιμασία της οποίας δεν γνωρίζουμε την κατάληξη.

Έτσι, σε αυτές τις τόσο επώδυνες στιγμές για όλη την ανθρωπότητα, η Εορτή του Πάσχα μάς διδάσκει, αυτήν την νύχτα της άφατης χαράς, ότι ο Θεός θριαμβεύει επί του πόνου δια του πόνου. Ότι ο Θεός θριαμβεύει επί του θανάτου δια του θανάτου. Το απόσπασμα από την Β΄ Επιστολή προς Κορινθίους, το οποίο αναγινώσκουμε ως προκείμενο αυτού του χαρμόσунου μηνύματος της Αναστάσεως, δεν αναφέρεται μόνον στον θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού. Αναφέρεται επίσης στον θάνατο και την ανάσταση εκείνων που συντάσσονται πλήρως με το θέλημα του Ιησού, με άλλα λόγια σε εμάς που, μέσω του Βαπτίσματός μας, «δεν ζούμε πλέον για τον εαυτό μας αλλά για Αυτόν που πέθανε και ανέστη για εμάς». Από εκείνη την ημέρα της Ανάστασης, καθετί παλαιό έχει πεθάνει: «ιδού», μάς λέγει ξανά ο Απόστολος Παύλος στην Β΄ προς Κορινθίους Επιστολή του (5, 17): «γέγονε καινὰ τὰ πάντα». Επομένως, δικαίως αναφωνεί ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος στο Πασχαλινό Κήρυγμά του (Κατηχητικό του Λόγο): «Πού σου, θάνατε, το κέντρον; Πού σου, άδη, το νίκος;... Ανέστη Χριστός, και ζωή πολιτεύεται. Ανέστη Χριστός, και νεκρός ουδείς επί μνήματος...».

Ναι, πράγματι, για την σωτηρία της ανθρωπότητας ο Χριστός υπέστη τον θάνατο προκειμένου να υπερβεί τον θάνατο δια του θανάτου Του. Οι ψυχές των πιστών, στην κόλαση, εορτάζουν και αυτές επίσης, επειδή ο Χριστός κατέβηκε στην κόλαση, για να καταργήσει ακριβώς την κυριαρχία του θανάτου και της κόλασης πάνω τους. Γι' αυτόν τον λόγο, όσο απροετοίμαστοι, όσο ακάθαρτοι και αν είμαστε, ο Ιησούς μάς καλεί με την σειρά μας να εισέλθουμε στην πασχάλια χαρά Του. Ο Ίδιος δεν διαχωρίζεται πλέον από τίποτε και από κανέναν. Η νίκη Του επί του θανάτου είναι νίκη ενάντια στον χωρισμό και την διάσταση. Η ζωή Του γίνεται δική μας. Το Βάπτισμα μάς εντάσσει στην δυναμική της Ανάστασής Του και της Ευχαριστίας, του κατ' εξοχήν *μυστηρίου ενότητας*, στο οποίο ο Αναστημένος Θεός δίνει τον εαυτό Του, «ο ζων άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό», και αποτελεί για εμάς το ίδιο το σώμα της Ζωής.

Με την Ανάσταση εισερχόμεθα σε μια νέα, επαναστατική διάσταση: Η Ημέρα του Πάσχα δεν σημαίνει απλώς τον ψιλό εορτασμό ενός ιστορικού γεγονότος. Υπερβαίνει τον ιστορικό χρόνο, επειδή ανήκει ήδη στον προαιώνιο χρόνο της Βασιλείας του Χριστού, όπου όλα είναι παρόντα. Ο μετρήσιμος ανθρώπινος χρόνος μάς μεταφέρεται στον ουρανό από τον Θεό μας που ενανθρώπισε. Μεταφέρεται στην θεία αιωνιότητα, αφού στην αιωνιότητα του Θεού εμπεριέχεται κάθε στιγμή του ανθρώπινου χρόνου: οπωσδήποτε το παρόν, καθώς και το παρελθόν και το μέλλον. Όπως ήδη προαναφέραμε στο παρόν μήνυμα, ο Θεός θριαμβεύει επί του πόνου μέσω του Σταυρού, θριαμβεύει επί του θανάτου δια του θανάτου. Αυτό εξηγεί

γιατί η Μεγάλη Παρασκευή και το Πάσχα συγκροτούν ένα ενιαίο σύνολο και μία ενότητα στην αιωνιότητα της θείας ζωής, παρόλο που το Πάθος ιστορικά προηγείται της Ανάστασης. Αυτό εξηγεί ακόμη γιατί κάθε εορτασμός της Θείας Λειτουργίας και Ευχαριστίας, η οποία συνιστά τον αναμνηστικό εορτασμό του θανάτου και της Ανάστασης του Χριστού, ενσωματώνεται επίσης σε αυτήν την «προαιώνια ενότητα» της θείας ζωής.

Όλα τα παραπάνω μοιάζουν ουτοπικά στους ανθρώπους του σήμερα, άντρες και γυναίκες, που πιστεύουν ότι μπορούν να εξαλείψουν τον θάνατο μέσα από την απλή βιολογική επιβίωση. Για ποια ζωή;... Για εμάς, από την άλλη πλευρά, που ανήκουμε στον Χριστό, η πηγή της αληθινής ζωής είναι η σοφία του Σταυρού εντός μας. Υπό την προϋπόθεση ότι νιώθουμε την ευχαρίστηση να αφευθούμε να μάς προσελκύσει Αυτός που σταυρώσαμε. Υπό την προϋπόθεση να συνταχθούμε σταθερά με Αυτόν και να κρατηθούμε γερά από Αυτόν που μάχεται για εμάς, τον Χριστό, τον Νικητή του θανάτου. Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, που αναγινώσκουμε κατά την διάρκεια αυτής της Πασχάλιας Εορτής, λέγεται για τον Χριστό ότι ο Λόγος του Θεού, δηλαδή ο Θεός-Χριστός που ενανθρώπισε, είναι «τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον... ἔν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον· ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ (Ιω. 1, 9-12)». Αυτός είναι ο λόγος που η Ανάσταση του Χριστού δεν είναι μόνο μια κραταιή και σθεναρή επιβεβαίωση της αθανασίας μας και των προσώπων μας. Η Ανάσταση έρχεται να αγκαλιάσει όλα τα όντα, όλα τα πρόσωπα, όλα τα σώματα, ολόκληρη την γη με σύνολη την πλάση όλες τις στιγμές, ολόκληρο το στερέωμα και σύνολη την Δημιουργία, διότι όλα πρέπει να βρουν την θέση τους στο ένδοξο Σώμα του Αναστημένου Χριστού.

Μεταξύ όλων αυτών των υπέροχων πραγμάτων που μπορούμε να πούμε για το Πάσχα και την Ανάσταση του Χριστού, η κορυφαία επιλογή της έκφρασής μας είναι η χαρά. Χαιρόμαστε και αναριγούμε με χαρά από τις πρώτες στιγμές της πασχάλιας νύχτας. Νύχτα ευτυχίας! Νύχτα που ο άνθρωπος συναντά τον Θεό! Ναι, το Πάσχα είναι η χαρά των χαρών, επειδή είναι η εορτή της έσχατης επανένωσης Θεού και ανθρώπων. Η χαρά των χαρών που απορρέει από την απόλυτη βεβαιότητά μας ότι ανάμεσα στον Θεό και σε εμάς δεν είναι δυνατό να υπάρξουν και να αναδυθούν άλλα εμπόδια.

Ο Χριστός αναστήθηκε, και η ζωή μας μεταμορφώνεται. Ο Χριστός αναστήθηκε και ο Θεός μάς δωρίζει εκ νέου την ζωή. Ο Χριστός αναστήθηκε και ο Θεός μάς συγχωρεί. Ο Χριστός αναστήθηκε και μπορεί να κάνει τα πάντα για εμάς. Ο Χριστός αναστήθηκε και κρατά στα χέρια Του κάθε άνδρα και γυναίκα, όλους τους άνδρες και όλες τις γυναίκες, και τους αναδημιουργεί με την λάμψη της θεότητάς Του. Η πασχάλια χαρά που μάς ανήκει αυτήν την στιγμή συνιστά την μοναδική και απόλυτη βεβαιότητα ότι μπορούμε να υπερκεράσουμε όλους μας τους φόβους. «Ἐν τῷ κόσμῳ», μάς λέγει ο Χριστός, «θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον (Ιω. 16, 33)».

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω,

Το μήνυμα της Αναστάσεως δεν μας δίδεται ως κάποιο βραβείο παρηγορίας για το επέκεινα, αλλά ως δικό μας προσωπικό κάλεσμα σήμερα.

Επειδή αληθώς, ο Χριστός Ανέστη!...

† ΣΤΕΦΑΝΟΣ, Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας,
Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου